

ประเพณีที่สำคัญ

ของเทศบาลตำบลเชียงใหม่

1. ลอยกระทงรอบพระอุโบสถวัดศรีชมชื่น

ประเพณีลอยกระทงเป็นประเพณีโบราณของอินเดียที่ประเทศไทยรับเข้ามาปฏิบัติ จำนวนกล่าวไว้ในรัชสมัยของขุนรามคำแหง มินางพม่าศ หรือท้าวศรีจุฬาลักษณ์ เป็นผู้ประดิษฐ์กระทงขึ้นครั้งแรก โดยนำดอกไม้ ซึ่งเป็นดอกไม้ที่บานเฉพาะวันเพ็ญเดือนสิบสองมาใช้ใส่เทียนประทีป เพื่อบูชารอยพระพุทธรูป แต่ปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงจากการทำจากดอกบัวเป็นต้นกล้วยเพราะดอกบัวดังกล่าวหายากและมีน้อยจึงใช้ต้นกล้วยทำแทนแล้วดัดไม้สอยจึงใช้ใบตองมาทำเป็นแจนจวนในที่สุดจนสืบต่อมาจนปัจจุบันเทศบาลตำบลเชียงใหม่ร่วมกับหมู่บ้านร่วมจัดกิจกรรมประเพณีลอยกระทงขึ้นเพื่อให้ประชาชนได้ทำกิจกรรมร่วมกับและมีส่วนร่วมในชุมชน ณ วัดป่าธรรมเสนบ้านเชียงกอบ สืบต่อไป

2. บุญบั้งไฟ

ประเพณีบุญบั้งไฟตำบลเชียงใหม่ ประเพณีหนึ่งของภาคอีสานของไทยรวมไปถึงลาว โดยมีตำนานมาจากนิทานพื้นบ้านของภาคอีสานเรื่องพระยาคนคอก เรื่องหาแต่งงานไอ ซึ่งในนิทานพื้นบ้านดังกล่าวได้กล่าวถึง การที่ชาวบ้านได้จัดงานบุญบั้งไฟขึ้นเพื่อเป็นการบูชา พระยาแดน หรือเทพวัสสิกาลเทพบุตร ซึ่งชาวบ้านมีความเชื่อว่า พระยาแดนมีหน้าที่คอยดูแลให้ฝนตกถูกต้องตามฤดูกาล และมีความชื้นซบโห้เป็นอย่างมาก หากหมู่บ้านใดไม่จัดทำกรจัดงานบุญบั้งไฟบูชา ฝนก็จะไม่ตกถูกต้องตามฤดูกาล อาจก่อให้เกิดภัยพิบัติกับหมู่บ้านได้ ช่วงเวลาของประเพณีบุญบั้งไฟคือเดือนหกหรือ พฤษภาคมของทุกปี

เทศบาลตำบลเชียงใหม่ร่วมกับหมู่บ้านร่วมจัดกิจกรรมประเพณีบุญบั้งไฟขึ้นเพื่อให้ประชาชนได้ทำกิจกรรมร่วมกับและมีส่วนร่วมในชุมชน ณ วัดป่าธรรมเสนบ้านเชียงกอบ สืบต่อไป

3. สงกรานต์

วันสงกรานต์ หรือ ประเพณีสงกรานต์ เป็นวันฉลองการขึ้นปีใหม่ของไทย ซึ่งโดยทั่วไปจัดขึ้นระหว่างวันที่ 13-15 เมษายน ตรงกับเดือนห้าตามจันทรคติ ตามหลักฐานทางประวัติศาสตร์ไทยมีประเพณีสงกรานต์ตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาแล้ว ในกรุงธนบุรีราชวงศ์จักรีสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถโปรดให้ทำขึ้นกล่าวถึงการพระราชพิธีเสด็จศึกและพระราชพิธีลดจรงค์ พระราชพิธีเสด็จศึกเป็นที่ถือการเกี่ยวกับการพิชิตจากปากีสถานสมัยใหม่ ส่วนพระราชพิธีลดจรงค์นี้พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าทรงสันนิษฐานว่าหมายถึงพระราชพิธีลดน้ำเดือน ๕ แสดงว่าประเพณีสงกรานต์ของหลวงมีมาตั้งแต่ต้นสมัยกรุงศรีอยุธยาแล้ว ในสมัยก่อนไทยใช้ลครี่ราช การขึ้นปีใหม่จึงเป็นการขึ้นลครี่ราชใหม่ เทศบาลตำบลเชียงใหม่ร่วมกับหมู่บ้านร่วมจัดกิจกรรมประเพณีสงกรานต์ขึ้นเพื่อให้ประชาชนได้ทำกิจกรรมร่วมกับและมีส่วนร่วมในชุมชน และให้ลูกหลานสืบต่อไปในภายภาคหน้า

4. บุญกฐินข้าวใหญ่ วัดแสงอรุณ

บุญกฐินข้าวใหญ่ หรือบุญคุณสถานนั้น เป็นบุญประเพณีของ

ชาวอีสานที่แสดงให้เห็นถึงจิตวิญญาณ ของชุมชนที่ดำรงอยู่ด้วยวิถีเกษตรกรรมมาช้านาน ด้วยความอุดมสมบูรณ์ของแผ่นดิน ด้วยสำนึกในบุญคุณ ของข้าวที่หล่อเลี้ยงชีวิตคนทุกคน นอกจากนี้การแสดงออกถึงพลังแห่งความร่วมมือร่วมใจของชุมชน เพื่อสืบทอดจิตวิญญาณที่กล้าแกร่งของชาวนา มีการทำพิธีพราหมณ์บายศรีสู่ขวัญ ข้าวทุกปี เพราะชาว อีสานเชื่อว่า แม่พระโพธิสัตว์ มีอำนาจสามารถดลบันดาลให้ชาว เจริญอกุศล นำความอุดมสมบูรณ์มาให้ ชาวนาที่บูชาทั่วแห่งข้าว ด้วยเหตุนี้ ชาวนาจึงมีพิธีบูชาแม่พระโพธิสัตว์ก่อนที่จะลงมือทำนาหรือระหว่างตก กล้า จนชาวดั้ง ท้องออกรวง ไปจนถึงการเก็บเกี่ยวในที่สุด การทำพิธีบูชาแม่พระโพธิสัตว์นั้นในสมัย ต่อมา นิยมทำกันเมื่อเก็บข้าวเสร็จแล้วโดยนำข้าวมากองไว้กลางลานแล้วทำพิธี บายศรีข้าวหรือเมื่อนวด ข้าวเสร็จจะได้ข้าวเปลือกกองใหญ่กลางลานนวด ข้าวอีสาน เรียกกองข้าวเปลือกใหญ่ว่า กุงข้าวใหญ่

เทศบาลตำบลเขียงกลมแลเห็นความสำคัญตลอดจนอนุรักษ์ไว้ให้ลูกหลานได้เห็นใน ภายภาคหน้าตลอดจนเป็นการเผยแพร่ให้ประชาชนทั่วไปได้ร่วมงานจาก ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นตำบลเขียงกลมต่อไป ณ วัดแสงอรุณบ้านกลาง ต.เขียง กลม อ.บ้านดุง จ. uly

5. บุญข้าวพังก่อน วัดศรีประทุมภักดี

บุญข้าวพังก่อนเป็นประเพณีทำบุญอย่างหนึ่งที่ผู้มาร่วมงาน เชื่อว่า ในรอบ ๑ ปี จะต้องทำข้าวปลาทูอาหารมาบูชาคุณของพระพุทธเจ้า ได้ ทั้งเทศน์ซึ่งมีจำนวนคาถา ๑,๐๐๐ คาถา พร้อมทั้ง นำข้าวมารวมบูนแล้ว ส่วนหนึ่งก็จะถูกนำกลับไปเก็บไว้บูนที่บ้าน และทางวัดก็จะนำข้าวอีกส่วนหนึ่ง มาทำ ขนมเพื่อให้ผู้มาร่วมงานรับประทาน ประเพณีนี้ชาวก่อนเขตตำบล เขียงกลมแลเห็นความสำคัญตลอดจนอนุรักษ์ไว้ให้ลูกหลานได้เห็นในภายภาคหน้า ตลอดจนเป็นการเผยแพร่ให้ประชาชนทั่วไปได้ร่วมงานจากศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น ตำบลเขียงกลมต่อไป ณ วัดศรีประทุมภักดี บ้านปางคอม ต.เขียงกลม อ.บ้านดุง

6. เขาพระราชา ออกพรรษา

วันเข้าพรรษา ออกพรรษา ในสมัยพุทธกาลนั้น พระพุทธเจ้า ไม่ได้ทรงบัญญัติพระวินัยให้ทรงสงฆ์จำพรรษา เสด็จมาบิณฑบาต จึงต่างพากันออกเดินทางเผยแผ่พระพุทธศาสนาในที่ต่างๆ โดยไม่ย่อท้อทั้งในฤดูหนาว ฤดูร้อน และฤดูฝน ต่อมาชาวบ้านได้พากันตีเทียนว่า พากันสงฆ์ไม่ยอมหยุดพักก็สู้จร แม้นในฤดูฝน ในขณะที่นักบวชในศาสนาอื่น พากันหยุดเดินทางในช่วงฤดูฝน การที่ พระภิกษุสงฆ์จำพรรษาในที่ต่างๆ แม้นในฤดูฝน อาจเทียบข้าย่ำข้าวกล้าของชาวนาได้รับความเสียหาย หรืออาจไปเหยียบย่ำดินเสียดเสียดน้อยที่ออกหากินจนถึงแก่ความตาย เมื่อพระพุทธเจ้าทราบเรื่อง จึงได้วางระเบียบให้ภิกษุจำพรรษาที่วัดเป็นเวลา 3 เดือน พระสงฆ์ที่เข้าจำพรรษาแล้วจะปลัดขันธ์ที่อื่นไม่ได้ แต่หากเดินทางออกไปแล้วและไม่สามารถกลับมาในเวลาที่กำหนด คือ ก่อนรุ่งสว่าง ก็จะถือว่าพระภิกษุรูป นั้น "ขาดพรรษา" ประเพณีเข้าพรรษาเขตตำบลเขียงกลมแลเห็นความสำคัญตลอดจนอนุรักษ์ไว้ให้ลูกหลานได้เห็นในภายภาคหน้าตลอดจนเป็นการเผยแพร่ให้ประชาชนทั่วไปได้ร่วมงานจากศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นตำบลเขียงกลมต่อไป ณ วัดทุก วัดในทั้งเขตตำบลเขียงกลม ต.เขียงกลม อ.บ้านดุง จ.เลย

